

S
ygn. akt:I Cgg 10/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Klon
Protokolant:	Katarzyn Kuchta

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2023 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa U. P.

przeciwko (...) z siedzibą w B.

o naprawienie szkody

zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w B. na rzecz powódki U. P. 439 263 złotych (czterysta trzydzieści dziewięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

od kwoty 363 965 (trzysta sześćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych) od dnia 7 lipca 2020 roku do 28 czerwca 2023 roku;

od kwoty 439 263 złotych (czterysta trzydzieści dziewięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy) od dnia 29 czerwca 2023 roku;

dalej idące powództwo odsetkowe oddala;

nakazuje pozwanemu (...) z siedzibą w B. zapłacić na rzecz Skarbu Państwa:

21 964 złotych (dwadzieścia jeden tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt cztery) tytułem opłaty sądowej od zasądzonego roszczenia,

14 890,40 złotych (czternaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt i 40/100) tytułem wydatków sądowych.

SSO Jarosław Klon

UZASADNIENIE

Powódka U. P. ostatecznie domagała się od pozwanego (...) z siedzibą w B. 439 263 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od:

- 57 000 złotych od dnia 15 stycznia 2017 roku do 15 sierpnia 2018 roku,

- 123 158 złotych od dnia 16 sierpnia 2018 roku do 9 lutego 2019 roku,
- 300 000 złotych od dnia 10 lutego 2019 roku do 13 września 2022 roku,
- 406 725 złotych od dnia 14 września 2022 roku do 14 czerwca 2023 roku,
- 439 263 złotych od dnia 15 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty.

W motywach wskazała, że żądana kwota wynika z wyliczeń biegłego K. Ż., gdzie biegły wyliczył odszkodowanie jako wartość odtworzeniową budynku pomniejszona o stopień naturalnego zużycia.

W ostatecznym stanowisku pozwany (...) z siedzibą w B. nie kwestionował roszczenia powódki, co do roszczenia głównego, ale zakwestionowała je w zakresie roszczenia odsetkowego, wskazując, że odsetki winny być zasądzone bądź to od dnia wyrokowania bądź to od dnia doręczenia ostatecznej opinii biegłego K. Ż.. (Pismo k. 832).

Stan faktyczny:

Powódka U. P. jest właścicielką nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...), gdzie znajduje się jej dom w zabudowie szeregowej.

Dowód: odpis księgi wieczystej nr (...),

Budynek mieszkalny powódki znajduje się w trzysekcyjnym budynku, w układzie szeregowym wraz z garażem i utwardzonym dojazdem, składnikiem roślinnym (zadrzewienia i krzewy), całość jest ogrodzona.

W budynku mieszkalnym stwierdzono następujące uszkodzenia:

- pochył budynku,
- zarysowania ścian i stropów,
- pęknięcia podestu przy wejściu do budynku,
- pęknięcia murku przy wjeździe do garażu,
- przesunięcie schodów wejściowych oraz schodów od ogrodu w stosunku do podestu,
- deformacja płyty tarasowej,
- niedomykanie okien,
- zaciśnięte drzwi.

Dowód: opinia biegłego K. Ż. – k. 723 – 768 akt,

Aktualnie budynek powódki można naprawić poprzez jego rektyfikację, z tym, że należałoby bądź to wykonać rektyfikację całej bryły trzech budynków bądź to wykonać prace, które wielokrotnie przekraczają wartość budynku.

Dowód: opinia biegłego jak wyżej, opinia biegłego M. W. – rozprawa z 5 kwietnia 2019 roku k. 320 akt,

Wartość odtworzeniowa budynku powódki to kwota 406 725 złotych.

Dowód: opinia biegłego K. Ż. – jak wyżej;

Argumentacja prawna;

Powództwo powódki okazało się zasadne w całości w zakresie roszczenia głównego o zapłatę odszkodowania w zakresie wartości odtworzeniowej budynku, pomniejszonego o stopień jego naturalnego zużycia (bez brania pod uwagę stopnia zużycia wynikającego z pochylenia się budynku).

Jedynie w zakresie roszczenia o odsetki ustawowe należało w części w tym zakresie powództwo oddalić o czym niżej.

Bezspornym w sprawie było, że:

- powódka jest właścicielem nieruchomości opisanej w stanie faktycznym,
- na tej nieruchomości posadowiony jest budynek mieszkalny,
- odpowiedzialność za te szkody przejęła pozwana (...) S.A.

Spornym było:

- czy należy się powódce odszkodowanie za szkody spowodowane ruchem zakładu górniczego?
- jeśli tak, to jak kwota odszkodowania winna być jej wypłacona i od kiedy pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą tej kwoty?

Odnosząc się do pierwszej spornej okoliczności koniecznym jest uwaga, że pozwany nie kwestionował opinii biegłego K. Ż. z której jasno wynika, że szkody pochodzenia górniczego występujące na nieruchomości powódki – w budynku mieszkalnym – są tego rodzaju, że brak jest ekonomicznego sensu ich naprawy, która o ile miałaby się realizować poprzez rektyfikację, to wielokrotnie przewyższałaby wartość odszkodowania, liczonego jak wartość odtworzeniowa budynku pomniejszona o stopień jego naturalnego zużycia. Z kolei ta wartość to kwota 406 725 złotych. Tutaj z kolei rację ma powódka, że:

- brak jest podstaw do odliczenia od tej wartości stopnia naturalnego zużycia budynku, wynikającego z jego pochylenia, bowiem pochylenie się budynku jest szkodą wyrządzoną przez pozwanego, zatem wartość odtworzeniowa musi być liczona bez uwzględnienia stopnia zużycia wynikającego z pochylenia się budynku,

- wartość 406 725 złotych powinno się pomnożyć o wartość podatku VAT - w tym wypadku 8% - argumentacja powódki w piśmie k. 819 – 820, którą sąd podziela.

Innymi słowy wartość odszkodowania wyraża się kwotą 439 263 złotych.

Powódka miała prawo domagać się zapłaty odszkodowania z tytułu szkód górniczych a to na podstawie 144 ust. 1 i art. 145 p.g.i.g, który to odsyła do przepisów kodeksu cywilnego. W tej sytuacji na podstawie art. 363§1 k.c. w związku z art. 145 p.g.i.g powódka dokonała wyboru sposobu odszkodowania, domagając się zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej i w tym zakresie sąd tym żądaniem był związany. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 kwietnia 2015 roku w sprawie I ACa 1059/14 Lex nr 1682865, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 19 lutego 2016 roku w sprawie I ACa 1003/15 Lex nr 2019952).

Zakres uszkodzeń, jak już wyżej sąd zaznaczył został ustalony na podstawie opinii biegłego K. Ż., która nie była przez strony kwestionowana. Biegły wykazał, że wartość szkody to kwota określona w stanie faktycznym. Biegły stwierdził również, że brak jest podstaw do twierdzeń, że powódka w jakikolwiek sposób przyczyniła się do powstania szkody, czy też do jej poszerzenia się. Nadto biegły logicznie wywiódł, że nie ma ekonomicznego sensu naprawiać szkody.

W ocenie sądu opinia jest logiczna, pełna i sąd nie dostrzegł w niej jakichkolwiek błędów merytorycznych.

Stąd sąd przyjął, że odszkodowanie powinno się wyrażać kwotą zasądzoną w wyroku (pkt.1).

Co do odsetek ustawowych za opóźnienie konieczne jest poczynienie kilku uwag.

Po pierwsze w pozwie powódka pierwotnie domagała się naprawy wyrządzonych szkód poprzez ich usunięcie bądź wypłatę stosownego odszkodowania odzwierciedlającego wartość naprawy. Tego rodzaju roszczenie popierała również w zakresie rozszerzonego powództwa w dniu 16 sierpnia 2018 roku.

Po drugie, dopiero po przeprowadzeniu opinii biegłego Z. J. powódka:

zmieniła żądanie pozwu wskazując na odszkodowanie w zakresie wartości odtworzeniowej budynku pomniejszonej o wartość naturalnego zużycia,

i domagała się kwoty 363 967 złotych i to z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

Reasumując, dopiero od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu pisma z dnia 14 czerwca 2020 roku – czyli od dnia 6 lipca 2020 roku (dowód doręczenia k. 560 akt) – pozwany wiedział o zmianie roszczenia zarówno w zakresie jakościowym jak i co do jego wysokości.

W tej sytuacji, w ocenie sądu, dopiero od dnia następnego po doręczeniu tego pisma pozwany, pozostawał w zwłoce co do zapłaty kwoty 363 967 złotych a to li tylko z tej przyczyny, że zdawał sobie sprawę, że odszkodowanie powinno się wyrażać wartością odtworzeniową budynku pomniejszoną o stopień naturalnego zużycia a kwoty wyliczonej przez biegłego nie kwestionował. Podnosił jedynie, że jednak budynek należało remontować. Reasumując na dzień 7 lipca 2020 roku pozwany pozostawał w zwłoce co do zapłaty kwoty 363 967 złotych, stąd odsetki ustawowe winny być zasądzone od kwoty 363 967 złotych od dnia 7 lipca 2020 roku.

Ponowne rozszerzenie powództwa miało miejsce w dniu 14 czerwca 2023 roku bowiem nie można traktować pisma powódki z dnia 14 września 2022 roku, jako rozszerzenia powództwa do kwoty 406 725 złotych. W piśmie tym powódka jedynie wskazała taką kwotę, ale nie wyartykułowała żądania jej zasądzenia a tego rodzaju żądania procesowego sąd nie ma prawa się domyślać. Dopiero w dniu 14 czerwca 2023 roku powódka jednoznacznie sprecyzowała i dokonała rozszerzenia żądania pozwu. Czyli dopiero od dnia następnego po doręczeniu tego pisma pozwany pozostaje w zwłoce z zapłatą żądanej w piśmie kwoty 439 263 złotych od dnia 29 czerwca 2023 roku (dowód doręczenia k. 827 akt).

Odsetki ustawowe za opóźnienie zostały zasądzone w oparciu o treść art. 481§1 k.c. Dalej idące powództwo odsetkowe zostało oddalone. (Pkt.3 wyroku).

Powódka wygrała proces w całości i w tej sytuacji na podstawie art. 98§1 kpc mogła się domagać zasądzenia kosztów postępowania, ale ich nie wykazała, zatem sąd takich kosztów nie zasądził.

Natomiast w oparciu o treść przepisu art. 113 ustęp 1 w związku z art. 13 i 96 ustęp 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2019.785) sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Gliwicach kwotę 13 022,77 złotych na którą złożyły się:

21 964 złotych tytułem opłaty sądowej od zasądzzonego roszczenia,

14 890,40 złotych tytułem wydatków sądowych.

Sędzia Jarosław Klon